

Milena Procházková S Rodiči V Lázních

Tohle vím přesně. Je to roku 1946 nebo 1947 v Mariánských Lázních. To jsou moji rodiče Ervín Kosiner a Hedvika Kosinerová se mnou. Tatínek tam byl na léčebné kúře. Prodělal tři infarkty a maminka a já jsme ho tam přijely na víkend navštívit. Pak za námi přijel i můj budoucí manžel, Petr Procházka.

Otec byl velký srandista, měl strašně rád humor. Celý život tvrdě pracoval, dnes se tomu říká workoholik. Tak to je přesně on. Já jsem ho vídala vždycky až večer. Narodil se 16. června v Bukoli

u Kralup a v Praze pak chodil na ČVÚT. Studoval stavařinu a pracoval celý život jako statik - projektoval velké chemické továrny. Proto byl za války převeden do koncentračního tábora Wulkow jako vedoucí inženýr.

Zemřel v říjnu 1972 při čtvrtém infarktu. První a druhý měl ve Wulkowě a třetí asi v roce 1947. Celou dobu ho léčili v IKEMu (Institut klinické a experimentální medicíny) v Krči. Když tatínek zemřel, tak jsme rok sháněli místo na jakémkoliv hřbitově, protože tatínek vysloveně řekl: „Ne abyste mě dali na židovský hřbitov.“ To bylo jeho výslovné přání. Neříkal proč, prostě nechtěl a my jsme jeho přání dodrželi. Byť by bylo bývalo nejjednodušší ze všeho pohřbít ho na židovském hřbitově. Tam je místa spousta. Nakonec jsme našli takové malé místo na Letné.

Má matka se jmenovala Hedvika, rozená Sternová. Narodila se 25. února 1909 v jihočeském Kamberku. Zemřela v listopadu 1987 v Praze. Upadla a zlomila si krček, ale protože měla těžkou cukrovku, tak už se to nezvládlo. Zemřela vlastně na šok diabetiků. Obecnou školu absolvovala v Kamberku a potom jezdila tři roky do Tábora na rodinnou školu.

Velice brzy, v roce 1928, si pak brala mého otce. Svatbu měli na Staroměstské radnici v Praze. Seznámili se přes maminčinu sestru Marii. Za ní totiž jezdíval do Kamberka její budoucí manžel, František Faktor, což byl spolužák mého tatínka z vysoké. A jednou mu František říká: „Oni mají takovou hezkou mladší holku, pojed' tam se mnou.“ A už to bylo. Chodili spolu asi tři roky, mamince bylo devatenáct, když se vdávala. Takže dříve by to ani nešlo. Tatínek byl o devět let starší. Mimochodem, můj zeť je od mé mladší dcery Jany také o deset let starší a vůbec to nehraje roli. Maminka nebyla stejně jako tatínek nijak nábožensky založená, nepraktikovala vůbec nic. Povahou byla velkorysá, absolutně ne lakotná.